

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **D. Š.**, proti žalovanému: **Policie České republiky, Policejní prezidium ČR**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí Policejního prezidenta Policie České republiky ze dne 13. 1. 2006, č. j. PPR-4/K-PK-2006, v řízení o kasační stížnosti Mgr. Anny Větrovské, advokátky se sídlem Štěpánská 57, Praha 1, proti výroku III. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2008, č. j. 5 Ca 76/2006 – 154,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k městskému soudu domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného o neposkytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Městský soud dne 18. 10. 2007 dle § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), usnesením rozhodl o ustanovení zástupkyně žalobce pro řízení o podané žalobě, kterou se stala výše uvedená advokátka Mgr. Anna Větrovská. Dne 6. 10. 2008 bylo městskému soudu doručeno oznámení žalobce o výpovědi plné moci p. V., která dle něj od 30. 9. 2008 není oprávněna v zastoupení žalobce jednat a činit žádné úkony. Dne 17. 10. 2008 městský soud shora označeným usnesením rozhodl o zastavení řízení, protože žalobce vzal při ústním jednání podanou žalobu v plném rozsahu zpět a požádal soud o zastavení řízení. Zároveň svým výrokem III. rozhodl o tom, že nepřiznává p. Větrovské odměnu za zastupování žalobce, a to s ohledem na žalobcovu vyjádření, podle něž uvedená zástupkyně neučinila ve věci žádný úkon.

Dne 12. 11. 2008 podala p. V. proti výroku III. usnesení městského soudu kasační stížnost, v níž bez bližšího zdůvodnění navrhla, aby bylo usnesení v rozsahu tohoto výroku zrušeno. Městský soud následně předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu a zároveň uvedl, že nevyzýval stěžovatelku k úhradě soudního poplatku za kasační stížnost, ani k doplnění důvodů stížnosti, protože ji považuje za nepřipustnou, a to s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2008, č. j. 8 As 16/2008 - 244 (všechna zde uváděná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na stránkách www.nssoud.cz). Ve svém vyjádření ke kasační stížnosti žalobce uvedl, že stěžovatelka mu neposkytla žádnou právní radu či pohovor a nikdy jej fyzicky ani písemně nezastoupila (kromě podpisu pod písemnostmi, které ale fakticky vypracoval Mgr. M. Š.).

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Jak zdejší soud již dříve judikoval (srov. usnesení ze dne 22. 4. 2004, č. j. 2 Azs 76/2003 - 41, publikováno pod č. 644/2005 Sb. NSS; dále rozsudek ze dne 25. 7. 2008, č. j. 8 As 16/2008 - 244), kasační

stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení, je dle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřipustná. Rozhodnutím o nákladech řízení je přitom nutno rozumět nejen rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, ale i rozhodnutí o placení nákladů řízení. Rozhodnutím o nákladech řízení ve smyslu § 104 odst. 2 s. ř. s. je tedy i rozhodnutí o povinnosti zaplatit ustanovenému zástupci jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování účastníka řízení (§ 35 odst. 7 s. ř. s.) a kasační stížnost proti takovému rozhodnutí Nejvyšší správní soud odmítne. Takový postup již aproboval i Ústavní soud, který ve svém usnesení ze dne 20. 11. 2008, sp. zn. I. ÚS 2661/08 (<http://nalus.usoud.cz>), konstatoval, že uvedený výklad s. ř. s. lze považovat za ústavně konformní.

Nejvyšší správní soud neshledal v nyní posuzované věci důvod odchýlit se od svého předchozího právního závěru, proto kasační stížnost odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.]. Uvedený postup Nejvyšší správní soud zvolil navzdory skutečnosti, že stěžovatelka nebyla vyzvána ani k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, ani k doplnění důvodů stížnosti. Při zřejmé nepřipustnosti kasační stížnosti by byl jakýkoliv jiný postup zcela bezúčelný, formalistický a v příkrém rozporu se zásadou procesní ekonomie.

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s), podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. ledna 2009

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu